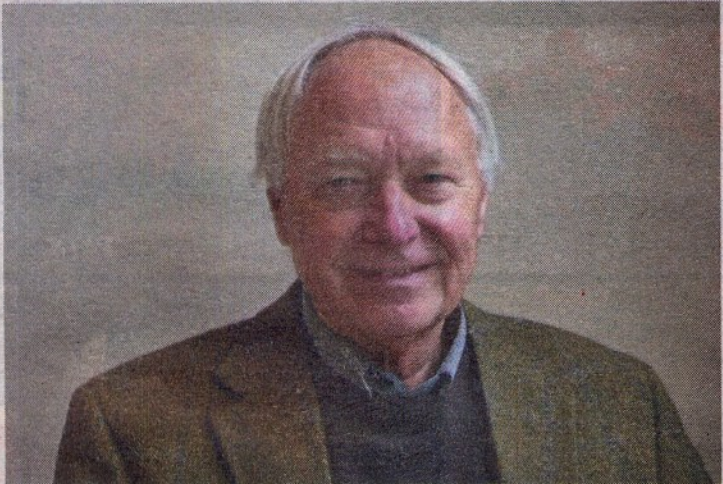

הקשר הגרמני

מייקל קרפס, תושב גרמניה, החליט לאמץ את תזמורת "הכפר הירוק", יחד עם תזמורת בית הספר הערבי-נוצרי מחיפה ■ "בזכות הפרויקט אנו מראים לעולם ישראל אחרת", הוא אומר

קרפס. חבש כיפה כילד

12 חברי התזמורת של בית הספר "הכפר הירוק" חזרו השבוע מביקור בברלין ובדיסלדורף, גרמניה, במסגרת עוד סיבוב הופעות שערכו במקום, והם לא לבד. יחד עם חברי תזמורת בית הספר האיטלקי, תיכון ערבי-נוצרי מחיפה, זוכים התלמידים להופיע בפני קהילות שונות באירופה במשלחת מיוחדת וזאת בזכותו של מייקל קרפס, אזרח גרמניה שהחליט לאמץ את שתי התזמורות ולתמוך בהן.

מייקל קרפס, תושב גרמניה בן 66, לא יודע אם הוא נוצרי או יהודי. הוא מבקר באופן קבוע בכנסייה, אך למשקוף ביתו מוצמדת מזוזה. למרות הספקות הוא אוהד את מדינת ישראל, וזו גם הסיבה שהחליט לאמץ את התלמידים משתי התזמורות במסגרת ארגון "בגגנונגן" שהוא עומד בראשו. ארגון המאמין שבאמצעות המוזיקה אפשר לגשר בין תרבויות ולאומים.

"אני כל כך מחבב יהודים שיש לי חברים ששואלים אותי האם אני יהודי", אומר קרפס ל"ידיעות השרון". "אני טוען שאני קודם כל נוצרי, אבל בעל עבר יהודי במשפחה. בזכות פרויקט אימוץ התזמורות, בו אני מתנדב, אנו מראים לעולם, ישראל אחרת ממה שמראים לנו האנשים רואים באמצעי התקשורת. המטרה שלנו היא להראות עד כמה ישראל היא מדינה מלאת חיים ומלאת צבע".

חברי משלחת "הכפר הירוק" שהופיעו יחד בקונצרטים עם המשלחת הערבית-ישראלית, מספרים כי הביקור כלל הופעות לצד טעימה מחיי הקהילה הנוצרית בגרמניה.

"אנחנו כל הזמן מנגנים או מטיילים", כתבה מנהלת המגמה, איילת ליפשיץ, במכתב להורי התלמידים. "הופענו בקונצרט גדול בכנסייה יפהפייה מחוץ לעיר ואפילו השתלכנו בטקס המיסה. בזמן חלוקת לחם הקודש היינו

תזמורת הכפר הירוק בקונצרט ליד ברלין ■ צילום: בית הספר "הכפר הירוק"

יהודיה ואחיה היה במאסר אצל אנשי האס.אס." היא סיפרה לך על התקופה? "אמי לא דיברה על זה ורק אחרי שאחיה נפטר למדנו מה קרה לו ממסמכים שמצאנו. גיינו שהם העבירו אותו ניתוח שגרם לו להיות עקר ושהוא הצליח לברוח מהם. אני מרגיש מאוד קרוב ליהדות. אני זוכר שבילדותי, תמיד כשהיה אזכור של היטלר בטלוויזיה, אמא כיבתה אותה במהירות. אני זוכר שכילד הלכתי חבוש בכיפה לבית הספר, כשנתיים הראשונות ללימודים. כיפה שאמי סרגה לי. מעולם לא דיברתי איתה על המלחמה, כי זה היה נושא כאוב מבחינתה".

קרפס טוען עוד כי החלטתו להתנדב כפרויקט אינה קשורה לספקותיו באשר ליהדותו, אך הוא בטוח שאמו הייתה גאה בו. "אני עושה את מה שאני עושה, מכל הלב", הוא אומר. "לא משנה לי אם אני יהודי או נוצרי, מבחינתי מדובר באותו אל. אני מרגיש קרוב לדת היהודית וגאה במה שאני עושה. הילדתי עם כיפה, כי אמא ביקשה. לא ידעתי למה, אבל ראיתי שזה עשה לה טוב והמשכתי ללכת עם הכיפה עד שהיא הפסיקה לבקש. אני הולך לכנסייה ביום ראשון ולבית הכנסת ביום שבת. לדעתי, לא משנה אם אנהגו נוצרים או יהודים. אלוהים רוצה שנפעל למען הרברים הטובים שלנו".

שרנו ואחריו שרו התלמידים מחיפה. הרבר הכי מיוחד בעיניי היה המסע המשותף שלנו עם הקבוצה מחיפה. אין ספק שנמשיך את הקשרים האישיים והמוזיקליים גם בארץ".

בבית הספר בכפר הירוק מוסיפים עוד כי הקשר האמין בין התזמורת לקרפס החל לפני כשלוש שנים והפך עם הזמן לחברות אמת אמיצה.

"יש לנו חברות עם אדם שאוהב אותנו באמת", מספרת מנהלת קשרי החוץ של בית הספר, חדווה אפשטיין. "פגשנו במייקל לראשונה בביקור שלו בארץ, במסגרת שליחות והוא מאוד התרשם מחברי התזמורת והתאהב במקום. הוא הזמין אותנו להופיע בגרמניה ומאז אנחנו נוקשים והוא פועל, בנוסף להזמנת התלמידים להופעות בגרמניה, גם למען גיוס כספים עבור התזמורת".

קרפס מוסיף, כי הכפר הירוק הפך לבית שני עבורו וכי הוא נרגש בכל פעם שהתלמידים מגיעים אליו לביקור.

"הופעות התזמורת בגרמניה מאפשרת לתורבים אצלנו ללמוד משהו אחר על ישראל", הוא אומר. "אני מאמין שלמרות המרחק הרב בינינו, יש לנו הרבה מן המשותף. אני מאוד נהנה בכל פעם שהם מגיעים לביקור והביקור מלווה תמיד גם בלימוד על העבר של גרמניה, הקרנת סרטים חינוכיים וביקור במקומות שונים וזה מקרב בין ישראלים לגרמנים, למרות העבה שואלים אותי הרבה על המשפחה שלי, אבל אני רק יודע שאמי סבלה מאוד בזמן שלטון היטלר בגרמניה. אבי היה נוצרי אך אמי הייתה, ככל הנראה,